



JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Trafikudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. september 2008
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsnr.: 2008-151-0224
Dok.: PLS40024

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 980 (Alm. del), som Folke-
tingets Trafikudvalg har stillet til justitsministeren den 27. august 2008.

Brian Mikkelsen

/

Anette Arnsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 980 fra Folketingets Trafikudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes gøre rede for, hvilke tiltag der gøres i andre europæiske lande med henblik på at begrænse trafikanters (alle kategorier) brug af mobiltelefoner eller andet elektronisk udstyr under kørslen.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra DTU Transport, som har oplyst følgende:

”I forbindelse med spørgsmålet om, hvilke tiltag der gøres i andre europæiske lande med henblik på at begrænse trafikanters brug af mobiltelefoner eller andet elektronisk udstyr under kørsel, har DTU Transport undersøgt lovgivningen i andre europæiske lande samt kontaktet en række af vores søsterinstitutter i Sverige, Norge, Finland, Holland og Storbritannien for at forhøre os om, hvorledes lovgivningen forvaltes i praksis. Vi har endnu ikke modtaget svar fra Holland og bygger derfor udtalelsen på de andre lande.

DTU Transport er ikke bekendt med nogen europæiske lande, der har indført et totalt forbud mod anvendelse af mobiltelefoner. De fleste lande i Europa har inden for det sidste årti indført specifikke forbud mod anvendelse af håndholdte mobiltelefoner, men tillader til gengæld typisk at anvende håndfri mobiltelefoner.

På baggrund af de indkomne svar fra Norge, Sverige, Finland og Storbritannien vurderer DTU Transport, at man i disse lande forholder sig på samme måde som i Danmark. Man har i alle landene bortset fra Sverige indført et specifikt forbud mod håndholdte mobiltelefoner, mens det ikke er specifikt forbudt at anvende andet elektronisk udstyr. Det betyder ikke, at alt er tilladt, men anvendelse af denne type udstyr falder ind under de generelle paragraffer i færdselsloven, der angiver, at bilister skal udvise hensynsfuld og agtpågivende kørsel.

Herudover har man i enkelte af de pågældende lande indført strengere straffe for anvendelse af mobiltelefoner og for grov uopmærksomhed.

Norge

I Norge er der indført forbud mod anvendelse af håndholdte mobiltelefoner i 2000. Efterfølgende har der løbende været diskussioner om det hensigtsmæssige i at fastholde en skelnen mellem håndholdte og håndfri mobiltelefoner. Der har dog ikke været

seriøse planer om at ændre i henholdsvis lovteksten eller bødestraffen.

Finland

I 2004 indførte man i Finland et forbud mod anvendelse af håndholdte mobiltelefoner, mens samtale i et håndfrit sæt stadig er tilladt. På daværende tidspunkt var der ikke politisk vilje til at indføre et totalt forbud mod anvendelse af mobiltelefoner, og der er for tiden heller ikke planer om at ændre på forbudsindholdet eller teksten.

Pt. er strafferammen for overskridelse af forbuddet bødestraf. Det har været diskuteret, om det skulle medføre en pointstraf (at sammenligne med klippekortordningen), men der har endnu ikke været realitetsforhandlinger om det.

Sverige

Sverige har som et af de få lande i Europa valgt ikke at indføre et specifikt forbud mod anvendelse af håndholdte mobiltelefoner. Man har dog i Sverige haft et sådant forslag til afstemning. Dette skete blandt andet efter, at man havde gennemført undersøgelser af både omfanget af anvendelse af mobiltelefoner, samt hvilke indvirkninger anvendelse af mobiltelefoner havde på køreevnen. Disse undersøgelsesresultater og undersøgelsesresultater fra resten af verden viste, at det primært er samtale og ikke håndtering af mobiltelefoner, der udgør det største problem for trafikikkerheden. Et stort flertal i Riksdagen valgte at afvise et specifikt forbud mod anvendelse af mobiltelefoner. Det vil sige at anvendelse af mobiltelefoner falder ind under en generel opmærksomhedsparagraf, som kan sammenlignes med § 3 i den danske færdselslov, der fordrer, at bilisten er opmærksom og udviser agtsomhed således, at føreren har tilstrækkelig kontrol med køretøjet og ikke udsætter andre trafikanter for fare.

Der er ikke planer om at introducere sanktioner mod anvendelse af andet elektronisk udstyr, men det er muligt inden for den svenske færdselslovgivning at udstede store bøder for at udvise uagtsomhed og uopmærksomhed under kørsel.

Storbritannien

I Storbritannien indførtes der i december 2003 et forbud mod anvendelse af håndholdte mobiltelefoner under kørsel. Andre typer af distraktion falder ind under en generel paragraf, der indskærper, at man som bilist skal være opmærksom og ikke må lade sig distrahere under kørslen.

I Storbritannien er lovgivningen for anvendelse af mobiltelefon i januar 2007 blevet præciseret og straffen skærpet. Det betyder, at standardbøden for at tale i håndholdt mobiltelefon er steget fra 30 £ til 60 £ samtidig med, at bilisten får en pointstraf (en ord-

ning, der kan sammenlignes med den danske klippekortordning). Såfremt bilisten eller politiet ønsker at bringe sagen for en domstol, kan det udløse en maksimal bødestraf på 1000 £ for personbiler, mens busser, varevogne eller lastbiler kan idømmes en bødestraf på maksimalt 2500 £. Derudover har det britiske transportministerium udviklet og iværksat kampagner, der skal lære bilister om de negative konsekvenser ved anvendelsen af mobiltelefoner.

Fra september 2008 er der i den britiske lovgivning desuden indført en skelnen mellem grov og almindelig distraktion. Som grov distraktion nævnes længerevarende aktiviteter, som f.eks. læsning eller skrivning af SMS. Almindelig distraktion omfatter korterevarende distraktioner, f.eks. justering af bilens anlæg, kortere skimning af papirkort eller kortere kig på en SMS. Denne skelnen har betydning for, hvilken bestemmelse en bilist kan sigtes efter i tilfælde af en ulykke. F.eks. kan en bilist, der er involveret i en dødsulykke, fordi han/hun har læst en SMS, sigtes efter en bestemmelse om farlig kørsel, der kan udløse fra 2 til 14 års fængsel. Almindelig distraktion vil omvendt falde ind under en bestemmelse om skødesløs kørsel, der kan give op til 5 års fængsel.”